

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Ely, Minn. Pred nekaj dnevi je požar uničil del hiše rojaku Franku Hrenu v tem mestu. Požarna bramba, ki je bila poklicana na lice mesta, je imela težak posel v hudem mrazu — gasilci so v mrazu 30 stopinj pod ničlo — vendar so ognjegasci omejili požar in rešili vsaj toliko, da ni vsa hiša zgorela. Skodlo se pa vseeno ceni na več tisoč dolarjev.

V Toole, Utah, je preminula po večletni bolezni Marija Skala, rojena Golobčič, stara 69 let in doma iz Kala pri Semiču v Beli Krajini. Pokojna je bila 24 let vdova po pokojnem Johnu Skali, ki je bil pionir v ondnotnih krajih. V Ameriki je bivala 46 let in zapuša tri sinove, dve omoženi hčeri in brata John Golobčič v Kinney, Minn.

Na radio postaji WWAE, Chicago, se bo vsako nedeljo popoldne od 1. do 2. ure oddajal jugoslovanski radio program. Nastopala bo Miss Olga Stefanović, bivša pevka na operi v Belgradu, ki je nedavno tega dospela v Ameriko. Pela bo narodne jugoslovanske pesmi in klasične slovanske skladbe. Poleg tega bo igral Popovićev tamburaški orkester popularne jugoslovanske pesmi. Prve pol ure bo posvečeno klasičnim skladbam, ki se bodo objavljale v angleščini, do čim bodo druge pol ure na vrsti ljudske pesmi. Program je pod pokroviteljstvom J. R. Palandeha, ki obljublja, da se bo trudil, da bo ta radio ura zanimiva za vse Jugoslovane kot tudi za Amerikance.

Mr. Raymond Mutz, Joliet, Ill., je postal prvi slovenski odvetnik v ondnotni naselbini, sin pionirske slovenske družine v Jolietu.

V bolnišnici v Johnstownu, Pa., je preminula blaga žena Mrs. Agnes Tomec, rojena Nežika Lužar. Ranjka zapuša poleg soproga Antona še sedem otrok. Zapuša tudi dve sestri, in sicer ena nekje v Ohio. Rojena je bila leta 1891 v Smarcel, župnija Homec pri Kamniku.

Oproščen umora, je začel streljati v cerkvi

Jenkins, Ky., 18. februarja. Šerifovi pomočniki iščejo 23-letnega Roberta Mahana, ki je včeraj začel streljati v cerkvi v Payne Gap. Mahan je bil šele oproščen umora, katerega je povzročil na lastnem sinu, ko ga je tako mučil, da je otrok umrl.

Pokojna Mrs. Tkalic

Pokojna Mrs. Ana Tkalic, ki je tako naglo umrla v ponedeljek, je bila dobro poznana tudi pod imenom svojega prvega moža kot Mrs. Sekulić. Slednji je umrl lanskega septembra v Californiji. Pogreb ranjke se vrši v četrtek zjutraj ob 8:30 iz hiše žalosti na 6214 Glass Ave. v cerkev sv. Pavla. Pokojna je bila tudi članica društva št. 21 H. B. Z.

Cenejši plin

Mestna zbornica v Lakewoodu je enoglasno sprejela resolucijo, v kateri se zahteva cenejši plin za Lakewood. Mesto je pripravljeno dati East Ohio Gas družbi pravico za pet let, da prodaja plin Lakewoodu, ako zniža cene.

Kralj Karol in Lupescu plešeta na ulici

Nice, Francija, 18. februarja. Rumunski kralj Karol, ki se je nedavno tega mudil na pogrebu angleškega kralja in se sedaj ni vrnil v domovino, je včeraj bil navzoč na maskeradni veselici v tem mestu. Pri splošni maskeradni proslavi je kralj šel na javno ulico s svojo ljubico Magdo Lupescu, s katero je plesal po ulicah. Pozneje je kralj izjavil napram prijateljem, da se je "izvrstno zabaval."

Italija skuša ponovno pridobiti Avstrijo na svojo stran

Rim, 18. februarja. Italija posveča preveč pozornosti afriškemu vprašanju, dočim zanemarija svoje interese v centralni Evropi. Tega se se začeli zavedati italijanski državniki, ki so ponovno vpeljali overture z Avstrijo.

V Italijo je dospel generalni direktor ekonomije v avstrijskem ministerstvu za zunanje zadeve. Kaj pravzaprav pomeni njegovo poslanstvo, ni mogoče dognati, sodi se pa, da bo laška vlada skušala vplivati na njega za zboljšanje gospodarskih stikov med Avstrijo in med Italijo.

Sankcije, ki jih izvaja Liga narodov napram Italiji so povzročile, da ima Italija danes mnogo več trgovine z Avstrijo kot prej. Obenem se naznanja, da pride v kratkem avstrijski zunanji minister v Italijo. V javnosti se trdi, da "gre na počitnice," v resnici pa bo imel konferenco z laškim zunanjim ministrom glede tesnejših odnosov med Italijo in Avstrijo.

Končno se pa naznanja, da bo prišel v Rim tudi princ Starhemberg, avstrijski podkanceler in glavni vodja današnje avstrijske politike. Posvetoval se bo osebno z Mussolinijem in laškim zunanjim ministrom.

Civilna komisija

Mestna zbornica v Clevelandu je včeraj enoglasno sprejela resolucijo, v kateri se zahteva od civilne komisije, da prekliče odredbo, glasom katere ne more v Clevelandu nihče dobiti službe, ako je star 45 let ali več. Komisija mora tudi prekliči odredbo, glasom katere mora vsak prosilec za mestno delo imeti najmanj višješolsko izobrazbo, — takozvano High School. Daje je zbornica protestirala, češ, kaj je potrebna voznikom mestnih truckov in enakim delavcem višješolska izobrazba.

Mati umrla

Mr. John Petrić, 1105 E. 74. St. je dobil iz Madrida, Iowa, žalostno vest, da mu je tam umrla mati Magdalena Petrić v visoki starosti 80 let. Ranjka je bila doma iz Zigararic pri Sordražici. V Ameriki zapuša dva sinova in eno hčer. Naj ji bo rahla ameriška zemlja!

Vreme

Pet pod ničlo v Clevelandu, 14 pod ničlo v Chicagu (kjer je navadno tudi pozimi vroče), v Kanadi 24 pod ničlo, v Minnesoti 35 pod ničlo, v Boise, Idaho 50 pod ničlo! Brrrrrr!

V 32. vardi

Članice Demokratskega kluba v 32. vardi se pozivlje, da se gotovo udeležijo jutri, v četrtek, 20. februarja Bingo partije v Turdajski pravici za pet let, da prodaja plin Lakewoodu, ako zniža cene.

Prihodnjo sredo pride do tepeža med Coughlinom in O'Connorjem

Washington, 18. februarja. V sredo 26. februarja se bosta na stopnicah kapitola sešla Rev. Coughlin, znameniti radio pridigar, in John O'Connor, mogočni načelnik za pravila v poslanski zbornici kongresa, da rešita poredke vprašanje glede "breanja." Kot znano, je O'Connor včeraj izjavil, da če pride Rev. C. Coughlin v Washington, da ga bo tako brenil, da bo odletel s stopnic kapitola do Bele hiše, kjer prebiva predsednik Roosevelt.

Rev. Coughlin je včeraj sprejel to ponudbo, ko je brzojavil O'Connorju: "V sredo 26. februarja bom jaz ob 10. uri popoldne na stopnicah kapitola v Washingtonu." Nakar je O'Connor brzojavil v Detroit: "Za mene popolnoma prav! Jaz bom brcal! Kar sem enkrat obljubil, bom tudi storil."

Že dobra vrsta let je minila, odkar je nastal tako oster spor med postavodajalci in njih kritiki. Do prepira med Coughlinom in O'Connorjem, ki sta oba dobra katoličana, je prišlo, ker je Rev. Coughlin obdolžil O'Connorja, da ne dovoli, da pride v kongresu v razpravo predlog, ki naj omogoči farmerjem, da re financirajo svoje dolgeve.

Oba, Coughlin in O'Connor sta junaka po postavi, močna, čila, zdrava in čvrsta. O'Connor je dober katoličan, ki je izjavil, da dela Rev. Coughlin sramoto duhovništvu, ker se vtika v politiko. Razen škofa v Detroitu, se nihče ne strinja s Coughlinom, je izjavil O'Connor.

Sweeney in Coughlin

Indirektni povod hudemu sporu, ki je nastal med Rev. Coughlinom in načelnikom odseka poslanske zbornice za pravila O'Connorjem, je dal ohijski kongresman Martin Sweeney. O'Connor je včeraj pripovedoval, da je prišel k njemu januarja meseca lani kongresman Sweeney, ki je zahteval, da devoli O'Connor kot načelnik hišnega odseka poslanske zbornice, Rev. Coughlinu veliko sobo v kapitolu, v kateri bi Coughlin "učil" postavodajalce, kako morajo glasovati glede raznih predlogov v kongresu.

O'Connor je to odklonil iz vzroka, ker če bi dovolil vporabo prostorov v kapitolu enemu propagatorju, jo mora dovoliti tudi vsakemu drugemu, kot socialistom, komunistom, zagovornikom porodne kontrole itd. — Kajti kapitol je javna lastnina. Če bi pa sleherni hotel v njem zborovati, bi nastal nered in bilo bi ovirano poslovanje kongresa. Ker je O'Connor odklonil Sweeneyjevo zahtevo, je Sweeney zameril in je baje naščuval Rev. Coughlina, da napada O'Connorja.

Lahi za sebe

Več kot 1.000 Italijanov je bilo navzočih pri veliki plesni prireditvi, katere namen je bil dobiti sredstva za pomoč laškemu Rdečemu križu v Afriki. Prireditelj je prinesla nad \$2.000.00 čistega dobička. Tako delajo Italijani. Mi, Jugoslovani, pa najraje pošiljamo brce v domovino, namesto dolarjev.

Odpustite grešnikom!

Washington, 18. februarja. — (Opomba uredništva: Na drugem mestu današnje "Ameriške Domovine" poročamo glede incidenta med Rev. Coughlinom in John J. O'Connorjem, ki je načelnik odseka za pravila v poslanski zbornici kongresa. Mr. O'Connor je izjavil včeraj zjutraj, da bo brenil Rev. Coughlina, ako pride v Washington, tako močno, da bo odletel iz kapitola v Belo hišo, kjer stane predsednik. Včeraj popoldne je pa O'Connor podal drugo izjavo, ki se glasi:

"Jaz nikakor nisem ponosen na mojo izjavo, da bom brenil Father Coughlina. Zal mi je, ker sem se tako izjavil. Toda Coughlin in jaz, oba sva irske krvi, torej mi ne boste zamerali, ako sem bil jezen, ko sem poslušal zadnjo nedeljo Coughlina na radio, ko me je krtačil skozi 45 minut. Toda jaz nisem duhovnik, pač pa lajik. Jaz nisem naredil nobenih svetih obljub. Naredil jih je pa Rev. C. Coughlin, ki je prisegel pred Bogom, da bo odpustil grešnikom njih grehe! Trdim, pa še vedno, da se duhovni ne smejo vtičati v politiko, pač pa pridigati vero in Boga. Rev. Coughlin ni pošten katoliški duhovnik, ker s strastjo napada svoje lastne pristake katoličane! Kar se tiče očitkov Father Coughlina, da je O'Connor v zvezi z Wall Streetom, naj Rev. Coughlin pogleda svoj rekord s srebrno valuto, ko je profital stotisoče in dobiva poleg tega letno 200.000 dolarjev čistega od darov, ki mu jih pošiljajo ljudje," je dejal O'Connor.

Kongres bo preiskoval poslovanje Townsenda

Washington, 18. februarja. — Odsek za pravila v poslanski zbornici kongresa je danes odredil preiskavo Townsenda načrta za starostno pokojnino. Posebni kongresni odbor bo preiskal vse poslovanje dr. Townsenda. V odseku je osem mož, in sicer štirje demokrati in štirje republikanci, tako da ne bo nihče očital strankarstva.

Smrtna kosa

Nagloma je včeraj popoldne preminul poznani rojak in pionir George Godec, star 80 let, doma iz vasi Lože, fara Krka, odkoder je prišel v Ameriko pred kakimi 50. leti. Pokojni je bil zadnjih 30 let uslužben v bolnici St. Alexis, kjer je tudi stanoval. Ranjki zapuša dve nečakinji, Angelo Marinčič in Alojzijo Zupancič ter nečaka Johna Godec, v stari domovini pa enega sina in eno hčer. Pogreb ranjkega se vrši v četrtek zjutraj iz hiše nečakinje Alojzije Zupancič, 3767 E. 77th St. v cerkev sv. Lovrenca in potem na pokopališče pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Bodi ranjkemu pionirju mirna ameriška zemlja!

Vest iz domovine

Mrs. Šireel, 873 Alhambra Rd., je dobila vest iz domovine, da ji je umrla ljubljena sestra Terezija Zupancič, rojena Avguštin, stara 41 let. Umrla je v Meniški vasi pri Toplicah. Zapuša moža in 6 malih otrok, tri brate in eno sestro v domovini, tu pa žalujočo sestro Josephine. Bodi pokojni ohranjen blag spomin! * Ponovne potresne sunke so čutili te dni v Helena, Montana, prve od lanskega Zahvalnega dneva.

Delavci pri WPA projektih so dobili zvišano plačo

Cleveland. Delavci pri WPA projektih v državi Ohio bodo dobili znanprej 10 odstotkov višjo plačo kot so jo dobivali sedaj. Obenem so vladni uradniki sklenili, da se plačilni čeki ne bodo več zadrževali pač pa bodo sledila plačila ob določenih dnevih.

Tedne in tedne je vladalo nezadovoljstvo in godrnjanje med WPA delavci, prvič, ker se jim ni redno plačevalo, drugič, ker so nekateri "bosi" zikanirali delavce in tretjič, ker v mnogih slučajih plača ni bila zadostna.

Radi teh pritožb so prispeli v Cleveland štirje višji uradniki WPA vladne organizacije in sklenili, da naredijo konec pritožbam.

WPA delavci, ki so dobivali sedaj \$55.00 na mesec, bodo v bodoče prejeli \$60.50. Napol izučeni delavci, katerih plače je bila dosedaj \$65.00 na mesec, bodo dobivali znanprej \$71.50. Izučeni delavci pa, ki so dobivali dosedaj \$85.00 mesečno, bodo imeli znanprej \$93.50 mesečne plače.

Te zvišane plače se tičejo delavcev pri projektih v mestih, ki štejejo nad 100.000 prebivalcev. Delavci v manjših mestih dobivajo nekoliko nižjo plačo.

V Clevelandu je danes 43.000 te vrste delavcev, ki so na javni plačilni listi. Vsi skupaj dobivajo nekako \$3.000.000 na mesec, a nova plačilna lista bo zrasla \$3.300.000 mesečno.

Smith je delegat

New York, 18. februarja. Tammany organizacija je danes izbrala Al Smitha, da načeljuje predsedniški delegaciji iz New Yorka, ko se pada na predsedniško konvencijo demokratske stranke v juniju mesecu. S tem je dobil Smith priliko, da ustviri na konvenciji punt, kot je nedavno zagrozil v svojem govoru v Washingtonu. Toda zelo dvomljivo je, če bo ostala delegacija sledila Smithu, pač pa so skoro vsi newyorški delegati za Roosevelt. Smith sam ne bo imel uspeha s "puntom" na konvenciji.

En sam mož

Velik protest se je dvignil te dni proti družbi cestne železnice, ki je na Fulton progi vpeljala kare, na katerih se nahaja samo en uslužbenec, motorman, ki je obenem tudi konduktor. Kompanija trdi, da si s tem prihrani denar in daje boljše potovalne udobje, ljudje pa trdijo, da kare počasneje vozijo in da je potrebna pod ničlo. Stvar je prišla pred mestno zbornico. Councilmani so se včeraj vozili več ur po Fulton progi, da doženejo, kakšna je potrežba, nakar bodo odredili, kar bo potrebno.

Breskve zamrzile

V državi Ohio bomo imeli letos le malo breskev, kajti večina dreves je zamrznilo, in ne samo v severnih krajih države, pač pa tudi v južnih. Sadjerejci imajo stotisoče dolarjev škode.

Poročna dovoljenja

Poročno dovoljenje so dobili: Mr. Joseph Jerić, 3565 E. 81st St. in Miss Jennie Jesenović, 4410 Bradley Rd., Mr. Edward Zickar, 1147 E. 63rd St. in Miss Pauline Avsec, 1413 E. 57th St.

Oče obtožil lastnega sina umora

Reading, Pa., 18. februarja. Policija v tem mestu išče 15 let starega Louis Toontas, ki bo obdolžen umora lastnega očeta, James Toontar. Oče je bil ustrelen pred svojo hišo. Predno je umrl v bolnišnici, je oče komaj slšno izjavil: "Moj sin Louis me je ustrelil." Toda mati zanika, da bi mogel fant kaj takega narediti, ker je z očetom živel vedno v najboljšem sporazumu.

Revolucija v Španiji. Radikalci praznujejo svoje zmage

Madrid, 18. februarja. — Nasilje in punt prevladuje te dni skoro po vsej Španiji. Rdeča zastava socializma in komunizma vihra v Madridu in v Barceloni namesto narodne španske tricolorne.

Radikalci praznujejo svojo zmago pri včerajšnjih splošnih volitvah. Radikalci so dobili večino v parlamentu. Francisco Caballero, vodja levičarjev, je še pred volitvami naznanil, da če bo stranka izvojevala zmago, da bo ustanovljena rdeča republika pod diktaturo proletariata.

Takoj ko je bil proglašen rezultat volitev, so se začeli pusti po raznih mestih. V Valenciji, Alicante in Zaragosi je bilo proglašeno obsedno stanje.

V novem španskem parlamentu, kjer je 470 poslancev, bodo imeli radikalci 238 sedežev. Stranka popularne akcije je dobila 90 sedežev, vladna stranka 35, ostali so pa razdeljeni na razne druge stranke.

V San Miguel zaporih se je spuntalo 747 jetnikov, ki so začeli zglati poslopje. Dospela je policija in vojaštvo, ki so poslopje obkolili. Gasilec niso mogli gasiti, ker so jetniki streljali na nje.

Nov grob

Danes zjutraj je preminula Ana Legan. Njeno deklško ime je bilo Novak. Stanovala je na 3619 E. 80th St. Podrobnosti poročamo jutri. Pogreb bo vodil Louis L. Ferfolia pogrebni zavod.

Neodvisnost Litvinske

Clevelandski Litvinci so včeraj praznovali 17. obletnico, odkar je Litvinska postala samostojna država. Ob tej priliki so Litvinci nabrali tudi večjo svojnjo pomoč svojemu Kulturnemu vrtu.

Zadušnica

V četrtek 20. februarja se bo bralo ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida maša zadušnica za pokojnim Louis J. Milavcem, ob priliki pete obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Vest iz domovine

Mrs. Zupanc, 10313 Way Ave, je dobila iz domovine vest, da ji je umrla mati, po domače Mirtova mama. V starem kraju zapuša tri sinove in eno hčer, v Clevelandu pa hčer Mrs. Zupanc.

Poroka

V soboto 22. februarja se poročita Mr. Louis Kostelo in Miss Mary Gostich, 6030 Glas Ave. Poroka se vrši v cerkvi sv. Vida ob 10. uri popoldne. Mlademu paru obilo sreče v bodočnosti! * Mrs. Calvin Coolidge, vdova po ex-predsedniku, je odpotovala v Evropo.

Najvišja sodnija kritizira nasilno obsodbo treh zamorcev

Washington, 18. februarja. — Najvišja sodnija je včeraj odredila, da morajo dobiti trije zamorci v Mississippi državi, ki so bili obsojeni v smrt radi umora nekoga farmerja v letu 1934, novo obravnavo.

Kot se je dognalo, je šerif oreza okraja, kjer so bili zamorci prijati, s silo in z mučenjem izsilil priznanje iz zamorcev, da so morilci. Splošno mnenje je prevladovalo, da so zamorci "priznali" umor le, da bi si prihranili nadaljno mučenje.

Zagovorniki zamorcev so dali in predložili najvišji sodniji dokaze, da so zamorce nage obsili za noge na drevo in jih dolgo bical. Onemogli od bolečin, so končno priznali, da so morilci.

Najvišja sodnija je izjavila, da to nikakor niso ameriške metode izsiliti priznanje iz aretiranega potom mučenja. Enake metode so rabili v davnih, črnih časih, toda danes absolutno niso na mestu.

Dne 30. marca, 1934, so našli v Mississippi truplo umorjenega farmerja. Pomožni šerif Dial je šel z nekimi drugimi državljani v hišo zamorca Ellingtona, kjer so ga pozvali, da jih spremlja k mrtvemu trupu. Tam so ga nemudoma obtožili da je on morilec.

Ko je zamorec zanikal, so ga zgrabili in odvedli na prostor, kjer so ga za noge obesili in takoj pustili za dalj časa. Ko je še zanikal, so ga odvezali, da je padel na zemljo, nakar so ga ponovno privezali za noge na drevo. Ellington je še vedno zanikal. Druhal ga je nato slekla in privezala za drevo in bicala. Ker zamorec je še ni hotel priznati, so ga izpustili. Ellington je trpel silne bolečine.

Par dni pozneje je deputy šerif zopet prišel v hišo Ellingtona, kjer ga je zgrabil in odpeljal proti ječi. Šeasoma so ga zopet slekli in bicali tako, da je meso na hrbtu v kosih viselo od njega. Ellington je nato priznal umor, da se reši mučenja. Enako so storili tudi z dvema drugima zamorcema.

Najvišja sodnija je odredila, da dobijo zamorci novo, nepristransko obravnavo pred porotniki in je obsodila sramotne mučilce ljudi, iz katerih so z bičanjem izsilili priznanje.

Venizelos namerava razbiti balkanski zvezo

Atene, 18. februarja. Eleutherios Venizelos, znani grški revolucionarni vodja, je bil danes po svojih nasprotnikih obtožen, da nasprotuje grški politiki, ki se naslanja na Anglijo. Venizelos je naklonjen Italiji in nasproten Angliji. Obenem Venizelos nasprotuje tudi Balkanski zvezi, ki je bila deloma ustvarjena napram Italiji.

Listnica uredništva

Državljan. Ako želite voliti v državi Ohio, morate prebivati tu najmanj eno leto in 30 dni v okraju (county). S tem se vam seveda ne odvzame državljanska pravica do volitve, kajti vi lahko potem pošte volite v onem okraju, iz katerega ste dospeli v Ohio. Pišite po tozadevne listine na volilni odbor mesta, kjer ste prej stanovali.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DERBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 42, Wed., Feb. 19, 1936

Državljeni, bodite previdni!

Župan mesta Clevelanda Harold Burton, ki je nastopil svoj urad šele v drugem tednu meseca novembra lanskega leta, je že letos januarja meseca začel nadlegovati mestno zbornico, da mu dovoli nove milijone za administracijo mestnih poslov. Nič manj kot sedem milijonov zahteva župan Burton od onih naših ljudi, ki lastujejo hiše in posestva v Clevelandu, da mu pomagajo vzdrževati mestno administracijo. To je oni Burton, ki je paradiral tekmo volivne kampanje, da je neodvisen kandidat za župana, ki ne pozna stranke, pač pa le blagostanje mesta Clevelanda!

Predno nadaljujemo glede teh sedmih milijonov dolarjev novega davka, ki ga želi naprtiti župan Burton vsem lastnikom hiš v Clevelandu, pogledimo nekoliko v zgodovino naše mestne vlade od leta 1915 naprej, ko so republikanci prevzeli mestno vlado.

Dne 1. januarja, 1915, je zapustil demokratiški župan Newton D. Baker mestno vlado in na njegovo mesto je stopil republikanec Harry L. Davis. Mesto Cleveland je dolgovalo tedaj nekako \$32,000,000 v raznih obveznostih. Harry L. Davis je tekmo štiriletnega županovanja zadalil mesto za \$29,000,000, torej za enako svoto skoro, kot se je zadolžilo mesto Cleveland ves čas svojega obstanka, ko je postala mestna korporacija v letu 1849!

Da ponovimo še enkrat: V letih 1849 do 1915, ko so bili skoro izključno demokrati na krmilu mestne vlade, so se zadolžili za \$32,000,000. V štirih letih pa, ko je republikanec Davis vladal v Clevelandu, od 1915 do 1919, se je mesto zadolžilo za \$29,000,000. To so številke, katere boste težko prebavili!

Leta 1919 je padel Davis pri volitvah in na njegovo mesto je bil izvoljen neodvisni kandidat za župana, poštenjak Fred Kohler. Kohler ne samo, da ni naredil mestu Clevelandu nobenega novega dolga, pač pa je po dveh letih, ko se je umaknil iz županskega urada mestnemu managerju, pustil v blagajni \$1,800,000 čistega preostanka!

Za Kohlerjem je prišel republikanski mestni manager Hopkins. On in njegovi republikanski nasledniki so povzročili mestu Clevelandu nekako \$70,000,000 novega dolga. Mestna blagajna ni bila nikdar prazna za politikarje, a suha je bila vedno, kadar se je šlo za ljudske interese.

Leta 1932 so ljudje porazili v Clevelandu managerski sistem vlade, in po 17. letih je bil izvoljen v Clevelandu prvi demokrat za župana — Ray T. Miller. V Ameriki nismo imeli nikdar bolj črnih, žalostnih in obupnih časov kot v februarju mesecu leta 1932, ko je demokrat Miller prevzel mestno vlado.

Le malokdo je plačeval davke, 70 odstotkov ljudi je bilo brez dela, mestne blagajne so bile rade tatvine in davčni blagajni, radi skrajne zanikarnosti republikancev, radi splošnega grafta in obnem radi silne depresije, absolutno prazne! V takih časih je župan Miller nastopil mestno gospodarstvo!

Toda ali je Miller zahteval od ljudi nove davke, nove asesmente? Nikdar ne! V najbolj črnih časih je izhajal s pametnim gospodarstvom in s poštenostjo z onim malim denarjem, ki ga je dobivala mestna vlada. Mimogrede omenjeno, je podelil nad 600 našim ljudem mestna dela v onih časih, ko ni bilo niti relifa, še manj pa zaslužka, kot je to danes po zaslugi predsednika Roosevelta.

Pod upravo Millerja se je pošteno in točno skrbelo za vso postrežbo mestnim prebivalcem. Pobirale so se smeti, odpadki, skrbelo se je za parke, kopališča, za čiščenje cest in drugo. In ves čas Millerjeve vade ni Miller zahteval niti centa novih davkov od državljanov, niti ni kje drugje vzel si denar. Izhajal je, kakor so mu kazali dohodki, ker je bil — pošten!

Poštenjak ni vedno vpoštevani, ker v politiki imajo mnogokrat besedo izkoriščevalci. Miller je padel radi izdaje v lastnih vrstah in sledil mu je kot župan republikanec Harry L. Davis.

Ko je Davis nastopil vlado, so bili časi že mnogo boljše kot pod Millerjem, kajti v Washingtonu je zagospodaril demokrat Roosevelt. Ljudje so začeli plačevati davke, in dejstvo je, da je bilo pod Davisom za \$11,000,000 več davkov plačanih kot pod Millerjem. Toda Davisu to ni bilo dovolj. S spretno politično blufarijo je izvalil narodu v Clevelandu še deset milijonov dolarjev za svoje pristaše, in — ko je Davis nehal biti župan, je zapustil — dva milijona dolarjev dolgov!

In pri vseh desetih milijonih novih davkov, pri vseh enajstih milijonih več vplačanih davkov, je bila uprava Davisova najbolj zanikerna v zgodovini Clevelanda. Visoki ljudje so jemali in dobivali, narod pa je bil brez vsake javne postrežbe!

In sedaj prihaja Burton pred narod, da mu podari zopet sedem milijonov dolarjev! Tri mesece je, odkar je Burton župan. Pokazal v tem času ni drugega kot da je zvišal plače že itak visoko plačanim uradnikom, a smeti je pripustil pri narodu. Nima denarja! Dajte mu nove milijone, da se bodo valjali v blazinah in baržunu, a narod naj se valja po smeteh! Kdor želi nametati nove milijone v nikdar sito republikansko bisago mestne administracije, je vreden, da ga pošljejo v državno blaznico v Newburgu. Žal, da je tam premalo prostora za one, ki zapravljajo ljudski denar, in ki ne vedo, kako težko se ga zasluži.

Rev. M. Jager:

Sijajen uspeh cerkvenega koncerta pri sv. Vidu

Cerkveni koncert pri sv. Vidu

zadnji nedeljo je vsestransko sijajno uspel! Pod vodstvom zborovodje St. John's katedrale

Rev. Peter H. Schaefer-a je izvajal "Palestrina zbor" deset pe-

smi. Palestrina zbor je jako številen zbor. Celoten šteje

menda 150 pevcev. Na nedeljskem koncertu jih je bilo nekaj

nad sto pevcev. Zelo odličen je ta zbor, zato je bilo tudi v nede-

ljo njegovo izvajanje pesmi ja-

ko lepo in dovršeno. Nekaj pe-

smi sta zapeli tudi naši domači

priznani pevki Mrs. Anna Svi-

gel in njena mala hčerka Do-

rothy. Bil je res užitek poslušati ju. Nad vse prisrčno je bila

solo-pesem male Dorothy: "Uspavanka Jezušku." Z obču-

dovanjem so zrlj tudi pevci na

malom pevko na koru! Vmes med

pesmimi pa je bilo tudi nekaj sa-

mestojnih orgelskih točk, ki sta

jih izvajala zborova organisti-

nja Miss Mary Lex in naš pri-

znani orgelski igravec Mr. Frank

Mismas. — Bil je res lep večer!

So nekaj izrednega take-le cer-

kveni koncerti! Dušo poslušal-

čevo veliko bolj dvigajo, kakor

pa koncerti v dvoranah. Tu ni

tistega govorjenja med pavzami

in velikokrat šepetanja celo med

izvajanjem, ki človeka, zatop-

ljenega v pesem, tako moti, tu

ni tistega ploskanja. Tukaj

ostane duša človekova zbrana in

vsa osredotočena samo v vzviše-

no umetnost. Dviga jo pa ne

samo umetniško izvajanje, dviga

jo tudi vzvišena, religiozna

vsešina pesmi, dviga jo veličast-

nost in tišina hiše božje. Zato

vseposvdo ljudstvo rado zahaja k

takim cerkvenim koncertom, vsi

ki ljubijo resničen umetniški

užitek.

Zato moramo biti zelo hvale-

žni "Palestrine zbor-u" in nje-

govemu vodji Rev. P. H. Schae-

fers-u, ki so neglede na jako sla-

Oj ti predpust ...

Cleveland (Collinwood), O. — Oh ta presneti predpust, koliko preglednice nam dela, koliko pripravljajta je za tega puklastega kurenta! Tako se pogovarjajo ženske ta teden.

Ja kaj pa bo zopet vendar? zopet druge sprašujejo.

Kaj ne veste, da se bo vršila dne 22. februarja, v soboto večer velika maskaradna veselica v Slovenskem domu na Holmes Ave., katero priredi Ženski klub Slovenskega doma? Nagrad za maske da imajo cele koše. Joo, to bo lušno! Vse živajo in si pripravljajo obleke za maskare.

Take in enake govorce se širijo v teh dneh po našem slav-nem Collinwoodu. In te govorce niso kar tako v en dan. Jaz tudi trdim in pravim, da bo v soboto taka zabava, da je že dolgo ni bilo take. Nagrad za maske imamo res veliko, pa tudi lepe so. Prav pes se je vredno našemiti. Pa kdor se ne mara našemiti, naj pride pa šeme samo gledat.

Nagrade se bodo dajale po sledečem redu: prvo dobi najpomembnejša maska (najpomembnejša za naš klub), drugo najlepša in tretjo najgrša. Potem pa zopet od kraja, dokler bo kaj nagrad na razpolo-gu. Mislim, da bodo tako vsi zadovoljni.

Jankovičev orkester vam garantira najlepše valčke in polke. Ni treba ostati doma, če vas noga ali kaj drugega boli. Ta orkester vas bo popolnoma pozdravel. In za spaz in zdravila boste plačali samo 25 centov. Ali ni to prava malenkost?

Kuharice so pridno na delu, da vam bodo postregle z najboljšimi kočevskimi sendviči in drugimi dobrotami. (Česte še kej kofita — se bodo kuharice

be vremenske razmere v tolikem številu prišli in nam dali taklep umetniški užitek. In dali so nam to popolnoma brez vsake nagrade in lastne koristi, res samo iz ljubezni za dobro stvar! Kajti vse dohodek se bo porabil za revne družine naše fare! Zbor in zborovodja in vsi, ki so sodelovali pri tem koncertu zaslužijo zato vso čast in naše priznanje!

Da, vso čast in priznanje pa zaslužijo tudi naši farani sv. Vida, ki so se v tako častnem številu odzvali povabilu in napolnili cerkev za eno četrtino! Bilo je poslušalcev 241, med temi še nekaj tujcev, ki so prišli s pevci. Vsekakor je bilo poslušalcev več kakor pa je bilo pevcev! V časopisu je bilo prej dobro oznanjeno in priporočeno, in pri peterih sv. majah v nedeljo smo s povdarmom in jasno vabilom k udeležbi. In res, kakor že večkrat, so se farani z vsem veseljem odzvali povabilu svojih dušnih pastirjev in tako pokazali, da ogromno število njih še upošteva besede svojih dušnih pastirjev, da je ogromnemu številu faranov čast in napredek fare zelo zelo pri srcu! Seveda bi jih bilo še nekaj več prišlo, pa so bile v nedeljo od poldne naprej in zvečer tako slabe vremenske razmere, da je bilo prave junaštvo iti izpod strehe.

Tudi vstopnina 25c je bila previsoka! Ako vse to upoštevamo, moramo reči, da farani sv. Vida jako upoštevajo besede svojih duhovnikov, da jim je blagor bližnjega in napredek fare nad vse pri srcu, da odlično skrbje za čast in ugled fare pred tujci; tako da bodo tudi radi še prišli nam izkazat čast in uslugo. Pokazali so, da so jim farne prireditve prve in jim dajo prednost pred katerikoli prireditvami v fari! Zato tudi našim faranom vso čast in priznanje!

priznano klanjale, kaj Francika? Op. Ja.). Natakariče bo do pa točile najboljšo pijačo. Zato pa prinesite seboj prazen želodec, veliko gobo, pa nekaj cvenka (mimogrede) v žepu. Tam boste napravili pa obratno: žep izpraznili, želodec napolnili in gobo namočili. Jej, jej, kako bo to vendar lušno! Upam, da mi boste ta greh odpustili, saj je predpustom; v postnem času se bom pa skušala poboljšati.

Končno vabim vse cenjeno občinstvo, od blizu in daleč, da nas posetite v soboto večer. Ne bo vam žal. Veselimo se še teh par dni, saj bomo imeli potem dovolj počitka. Pričetek veselice je ob osmih zvečer, parada za maske ob 10:30 zvečer.

F. Susel, zapisnikarica.

Card party v Newburgu

Vse članice društva sv. Rešnjega Telesa se prav vljudno prosijo, da vse pridete na card party v sredo 19. februarja. Za najboljše igralko se lepi dobitki pripravljani. Pripeljejo tudi svoje moze, ker od zida nekaj kaplje in je treba to spraviti v dobro shrambo, da se ne spridi. In da bi za ženske ne bilo pretežko, pridite tudi možje, da nam pomagajo. Drugače morda katera pride preveč trudna domov in v takem slučaju pripisite krivdo samim sebi, če ne pridete na pomoč. Delo mora biti storjeno in če nas to več, lažje bomo shajali. — Vstopnice se niso prodajale po hišah, ker so samo po 15c in za 15c ni vredno vrat odpirati zdaj, ko je tako mrzlo. Pridite vse z dobro voljo, saj veste, da ta denar gre v dober namen in se vas pričakuje v velikem številu. Party bo v šolski dvorani.

Se malo dni in predpustni čas odide v pozabljenost. V letu 1936 ne bo več predpusta, tako so rekla članice Materinskega kluba in priredijo v nedeljo 23. februarja v dvorani SND na 80. cesti igro "Trojčki." Zateček bo ob 7:30 zvečer.

Kakšna organizacija je to, me bo kdo izmed cenjenih čit-

Dolžnost me veže, da se zahvalim članicam podružnice št. 15 SZZ, ki so me po naši februarjski seji presenetile s surpriise party za moj 48. rojstni dan. Zahvalim se tudi tistim ženam, ki niste še članice SZZ in upam, da boste prav gotovo postale. Zahvalim se tudi možem, kateri ste tudi prispevali ali delali pri tem: Obljubim, da bom ob priložnosti vam naklonjena in vam skušala povrniti. Sprejmite moje srčne pozdrave.

Apolonia Kie.

Zbor "Cvet" se zahvaljuje

V soboto večer, 8. februarja, je priredil pevski zbor "Cvet" prav smešno igro in sicer "Fest fant." Nastopili so v igri naši mladi pevci in pevke zbor "Cvet," kateri so prav lepo izvršili svoje vloge. "Fest fant" je bil v resnici fest, saj je bil zadosti velik in tudi smešno poln, tako da je vsem ugajal.

Res, kako lepo je slišati tu rojeno mladino govoriti krasen slovenski jezik, jezik, kateri se v rojstni domovini njih staršev ni več dovoljen. Naša mladina se ne sramuje materinskega jezika, ampak je ponosna nanj ter se ga z veseljem naprej uči. Zanima s tudi za slovensko pesem, katero prav z veseljem prepeva.

Kakor znano, so pri vsakem pevskem zboru tudi stroški in ravno tako je tudi pri nas. Cisti preostanek prireditve gre za nadaljno poučevanje in vzdrževanje zbor. Pevci in pevke radevolje žrtvujejo svoj čas in se trudijo za napredek zbor, za kar imajo samo eno plačilo: velika udeležba.

Na tem mestu se v imenu vseh pevcev in pevk zbor Cvet iz srca prav lepo zahvalim Mr. in Mrs. John Lupšina za dar ter članom podpornega društva "Cvet," ter čenjenemu občinstvu od blizu in daleč, ko so nas posetili na 8. febr. ter nam pomagali do večjega uspeha. Dali so nam ponovnega veselja, da gremo naprej z našim delom.

Narod je pokazal, da se zanima in tudi prizna trud in delo zbor "Cvet." Vsem se prav lepo zahvalim, ker ste šli na roke pevcem in pevkam ter kupili vstopnice in se udeležili naše prve prireditve kot samostojni zbor. Lepo je videti, da je bilo veliko zanimanje od strani staršev pevcev in pevk, za kar smo vam vsi hvaležni. Želim in upam, da ostanete še nadalje zvesti prijatelji pevskega zbor "Cvet," za kar vam bomo zelo hvaležni. Pozdrav vsem čitateljem.

Mrs. Mary Rozanc, tajnica.

"Trojčki" v Newburgu

Zelo rada čitam dopise v pri-ljubljenem listu Ameriški Domovini. Pa si mislim: bom pa še jaz nekaj napisala in povedala vsem ljudem, da bomo v Newburgu imeli Trojčke. Se reče, ne pri nas, ne pri Zagarju, dasiravno je gospodar SND, vendar pa v Slovenskem narodnem domu bodo v nedeljo večer Trojčki. No, da povem. Igra se imenuje "Trojčki." Kdaj so bili ti trije rojeni, kdo je srečal mati trojčkov, vam ne povem, ker vem, da boste prišli sami gledat. Povem pa, da se boste nasmejali in še na pustni dan in še daleč potem v postu se boste smejali, ko se boste domislili na vsebino igre "Trojčki." No pa saj ni nikjer v postnih postavah zapisano, da se v postnem času ne smemo smejati.

Se malo dni in predpustni čas odide v pozabljenost. V letu 1936 ne bo več predpusta, tako so rekla članice Materinskega kluba in priredijo v nedeljo 23. februarja v dvorani SND na 80. cesti igro "Trojčki." Zateček bo ob 7:30 zvečer.

Kakšna organizacija je to, me bo kdo izmed cenjenih čit-

tateljev vprašal. To so vse matere slovenskih otrok v fari sv. Lovrenca. Te se s sestrami učiteljicami pogovorijo, kako bi bolj uspešno vzgajale naše otroke. Kakor naj bosta oče in mati eno pri vzgoji otrok, tako naj bo eno tudi šola in dom, to je: sestre učiteljice in starši naj sodelujejo skupaj. Poleg tega pa Materinski klub skrbi za šolske potrebe. Torej ni vzroka, da bi v nedeljo večer ne bila dvorana polna. Igralci so marljivo na delu, se skrbno učijo v nadi, da jih bo občinstvo bogato nagradilo z veliko udeležbo.

Seveda, predpust se zaključuje s plesom. Kužnikov orkester bo skrbel, da se bo lahko vsak naplesal za prihodnjih 40 dni. Staršem pa priporočam, ki imate odraslene sinove in hčere, da pogledate, če imajo trdne čevlje, ker tukaj bodo rabili jako dobre podplate.

Torej v nedeljo večer bo pri nas zaključek veselice in plesov za to predpustno sezono. Odložimo se vsi, da gremo v nedeljo večer gledat "Trojčke" v dvorano SND na 80. cesti. Pozdrav in na veselo svidenje vam kliče

Theresa Jančar, predsednica.

"Revček Andrejček"

(Piše Juljan Silvester)

Igra "Revček Andrejček" je pretresljiva drama ter nič kaj prikladna za predpust. Naše ljudstvo bolj ljubi šaloigre, ker smo kot narod v celoti vesele narave. Nikdar ne dobi posetnik igre onega duševnega užitka od šaloigre, kot ga dobi od resne drame, ker smeh in šala hitro pride, še hitreje pa izgine; za nekaj resnega je pa treba več požrtvovalnosti od strani igralcev.

Največja svetovna vodna moč so ženske solze. Ako ženska ne more zmagati, se malo "pokisa" pred možem in zmaga na celi črti. Ženske solze so torej nekaj vsakdanjega, torej nič takega, da bi bilo občudovanja vredno. Ako pa vidimo moža jokati, kateri nima srca iz mehke tvarine, nas to pretrese, ker vemo, da mož nima solz za rokavom, kot jih imajo naše ženske.

V igri "Revček Andrejček" so prizori, ki omeščajo vsakega, pa bodisi, da je še tako močan narave. Kdor si ne bo v četrtem in petem dejanju brisal solze, ta naj se zgleda po končani igri pri blagajniku ter naj zahteva povrnitev vstopnine.

Pozorišče prvega dejaja. — Dvorišče mogočne kmetije Hrastarja, v ozadju planine. V sredini drevo, v senci pod drevesom leži bolna Hrastarjeva hči Marička. Bolezen izvirja radi njene ljubavi, ki jo goji za očetavega hlapca Franceta, dobro vedoč, da ga ne bo smela nikdar poročiti. Poleg nje sedi revček Andrejček, ki ji poje uspavanko ter zelo skrbi, da bi se Marički čim prej vrnilo ljubo zdravje. Sliši se vriskanje Janeza, ki je malo omejenega razuma in hlapec pri Hrastarju. Pade s pečine, Marička se boji zanj. Andrejček pa reče: "Otroci imajo po enega angela varuha, norci pa po dva, zares!"

S planin pripoje France. Marička se ga močno razveseli. Razkrije mu njeno gorečo ljubezen, kot razkrije travnik rože v jutranji zori. V znak ljubezni mu da prstan svoje rajne matere. Nastopi Janezon, vdovec, zloben človek. Rad bi eno izmed hčera Hrastarjevih. Ker mu ne uspe, se začne ženiti pri deklji Špeli. Ta ga obkłada z vsemi lepimi imeni, ko se spodobijo za moža, ki laži za dekletu.

Hrastar, ponosen kmet, trdi, neizprosno do svojih otrok, ki mu je samo to mar, da se njegove hčere ne bodo družile s hlapci, povpraša Maričko po njenem zdravju. Hrastar je pravi tip slovenskega kmeta;

Se tudi meni čudno zdi, da je ni Barbič bolj skupil pod poročem. Ste že kdaj slišali tisti slovenski rek, da ima otrok ene-ga angelčka varha, norec pa dva? Zdaj vam je menda jasno. Pozdrav!

kar on obljubi, mu je sveto. Svoje obljube ne prelomi, rajši zavže svojo hčer, kot bi poje-del svojo častno besedo. Francetovi materi Nosanki obljubi kot in prosto stanovanje do smrti. Matj Nosanka se tega zelo razveseli. Ponosna je na svojega sija, ki je tak ugled dobil pri ošabnem Hrastarju.

Ana, hči Hrastarja, dobi snubce. Tone izpod Gabra jo hoče za ženo. Ana veselo pripoveduje Marički o ženitvi. Marička ji pove v obraz, da se preveč lahkomišelnost vede. Ana ji reče: "Nikdar nisem ljubila in nikdar ne bom. Toneta vzamem samo zato, ker ima gostilno."

Janezon, Špela, Janez se pripravajo na odru. Končno Janez odpelje v samokolnici Janezona z odra.

Drugo dejaja se vrši v hiši Hrastarjevih. Posli opravljajo zimska večerna dela. Špela po-je:

Povej, povej val kam bežiš? Povejte ve megle lahne, povejte sapice lahne, kam se od nas poslavljate? Zbor lahko spremlja solistično. Po končanem petju zapuste vsi oder.

Marička in France se vrmeta, govorita o gospodarskih zadevah. Oče Hrastar posluša. Zelo mu je všeč Francetovo zanimanje za posestvo. Pohvali ga. Nasprotno Maričko pograja, ker je tako trda napram Francetu.

Občinski sluga pripelje enega tatu, Naceta Rigrarja in Groznika, ki hoče v bolnico, a prvi v zapor. Oba se sklicujeta, da sta opravičena do gorke prezimne. Groznikova prošnja je uslišana, Rigrar je izpuščen, kar mu pa ni po volji. Zagrozi: "Prašička ste mi požrli, bom pa kaj drugega napravil; zaprt moram biti, drugače še zmrznem."

Ana in Tone prideta po poroki prvič na obisk k očetu Hrastarju. Ana vsa vesela razlaga Marički živahno življenje gostilnišča, dočim je Tone bolj redkobeseden in prevdaren v govoru.

Janezon pove Hrastarju, da je Marička dala prstan Francetu. Hrastar se zgrozi pri teh besedah ter reče: "Moja hči se ljubimka s hlapcem? Prizade-lo me bo." Pokliče Maričko ter jo enostavno zapodi od hiše. Andrejček, ki je spal pri peči, se prebudi, lepo nagovori očeta Hrastarja. A Hrastar ga začne zmerjati. Andrejček užaljen začne očetu groziti. V hipni jezi Hrastar pokliče hlapca Mihata ter veli Andrejčka privezati k vodnjaku.

Marička opazi, da je Andrejček v hudem mrazu privezan. Okara očeta: "Ako ste tako hudobni, da pustite starega revčka v tej hudi zimi privezati potem tudi ni moja dolžnost polagati račun, kaj se godi v mojem srcu."

(Dolge prihodnjič)

Ce verjamele al' pa ne

Tale je priletela s St. Clair-ja:

Ljubi Jaka! Zadnjič enkrat sem brala, da je tista tvoja prijateljica, gospa Marie, dela vročo vodo hladit zunaj na porč in da je voda tako hitro zmrznila, da je bil led še gorak, ko ga je vzela ven.

Čakaj, ti bom jaz povedala pa eno še bolj vročo. Neka farmacia iz Texasa mi je povedala, da je bilo lansko leto v onih krajih tako vroče, da so kokoši nesle kuhana jajca. Pozdrav — Rozalka.

V odgovor razvednici: Saj se tudi meni čudno zdi, da je ni Barbič bolj skupil pod poročem. Ste že kdaj slišali tisti slovenski rek, da ima otrok ene-ga angelčka varha, norec pa dva? Zdaj vam je menda jasno. Pozdrav!

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku E. Maya

Hadži Lindsay bej išče nekega effendija. Ali je povedal, da tiči ta ujetnik v amadijski ječi? Ali bo Anglež, čigar domovina leži več tisoč kilometrov daleč od tod, ali bo on zapustil svojo domovino, da reši nepoznanega Arabca iz ječe? Gotovo šel v življenju živega Arabca videl ni, dokler ni prišel v te kraje!

"Pa ti, ti si prijatelj Amad el-Gundurjev!"

"Povem ti, da ga še nisem videl prej ko včeraj, ko sem pogledal v tole luknjo! Hadži Lindsay bej ne govori ne turški ne arabski in njegov tolmač ni znal dobro angleški. Kdo ve, kako je tolmač razumel njegove angleške besede! Morebiti mu je hadži Lindsay bej bajke pripovedoval!"

"Pa ta hadži se je vendar zabljubil, da ne bo govoril!"

"Tistikrat je še govoril. Zabljudil se je šele pozneje."

Mutasallim je majal z glavo, rekel pa ni nič. Očividno ga moj zagovor ni posebno zadovoljil. Kar me pa ni mnogo razburjalo. Saj glavno je bilo, da ujetnika pri meni niso mogli najti.

Končno me je povabil:

"Pojd, da čuješ še tudi drugo pričo!"

Pa nekdo trka! Tvoj sluga bo!"

Odklenil je vrata. Arnaut je pripeljal Halefa.

Povedal sem mu, da dovolim hišno preiskavo in pristavil:

"Dokazati hočem mutasallimu, da sem res njegov prijatelj. Pustite njegovim ljudem, naj preiščejo vsak kotiček! Sedaj pa pojdi!"

Pa Halef ni šel.

Postavil se je košato pred vrata in vprašal:

"Kam pa bodo tebe peljali, gospod?"

"Z mutasallimom pojdem."

"Kam?"

"V seraj."

"In kedaj se vrneš?"

"Ne vem."

"V eni uri se lahko vse domeniš z njim, kar ti ima povedati! Če te do tedaj ne bo izpustil, pridemo po tebe v seraj!"

In obrnil se je ter odšel.

Poveljnik amadijske trdnjave je gledal za njim z obrazom, ki je bilo na njem jasno brati, da njegova čustva niso nič kaj prijetna. Odločne, četudi kratke besede mojega malega Halefa so mu brez dvoma nagnale precejšnjo skrb za njegovo nedotakljivo osebnost.

Odšla sva v seraj. Selim aga naju je spremljal.

V predsobi selamluka so čakali razni uradniki in sluga. Mutasallim je mignil enemu izmed navzočih, stopili smo v sprejemno sobo in sedli. Pipe pa mi ni ponudil.

"Tale je tisti človek!" je pokazal mutasallim.

"Kateri človek?" sem vprašal.

"Priča, ki sem ti o njej pravil."

"In kaj priča?"

"Videl te je!"

"Kje?"

"Na ulici, ki pelje iz jetnišnice. Ibrahim, govori!"

"Uradnik je videl, da sem prost, negotovo me je pogledal in boječe ter poročal:

"Prihajal sem iz palače, gospod. Pozno je že bilo, ko sem odprl hišna vrata. Pravkar sem jih hotel spet zapreti za seboj, ko čujem nagle korake na ulici, ki prihaja iz jetnišnice. Dva moška sta bila, zelo sta hitela. Eden je vlekel drugega in tisti drugi je bil brez sape. Na oglu sta izginila. In koj nato je zakrokal vran."

"Si spoznal tistega človeka?"

"Le tegale effendija. Tena je še sicer bila, pa njegovo po-

stavo sem dobro razložil."

"In kak je bil oni drugi?"

"Manjši."

"Sta te videla?"

"Ne. Stal sem za vrati."

"Dobro! Lahko odideš!"

Mož je odšel.

"Torej, emir, kaj praviš?"

"Ves večer sem bil pri tebi v jetnišnici!"

"Da. Pa za nekaj časa si le odšel od mene, tistikrat, ko si šel po luč. Zelo dolgo te ni bilo nazaj. Tedaj si odprl ujetniku celico in si ga odpeljal na svoje stanovanje ter ga skril. Pri tem se ti je zelo mudilo, ker smo čakali na tebe. Zelo sta hitela po ulici, kakor priča pripoveduje. Tako, mislim, da je bilo."

Cisto brez možgan tale mutasallim pa res ni bil, to sem videl. Precej trdo mi je bil za petami in da je bil le še nekoliko bolj duhovit, pa bi me bil imel —!

Seveda — glavni protidokaz sem še vedno imel trdno v pesti in nato sem se mu nasmejal v obraz in dejal:

"O mutasallim, kedaj boš že vendar enkrat dober diplomat? Vidim, da še vedno nisi čisto zdrav! Dovolj mi nekaj vprašanj!"

"Govori!"

"Kdo je imel ključ od jetnišnice ves čas, ko smo pregledovali celice, ti ali jaz?"

"Jaz."

"Ali bi torej bil prišel ven, če bi tudi res bil hotel ujetnika odvesti, kakor praviš?"

Osupnil je in obotavlja se dejal:

"Nisi mogel ven!"

"Vidiš, da tvoja priča nič ne velja!"

"Ampak, če pa pravi, da te je spoznal na ulici —! Torej si le ti bil!"

"Seveda sem bil! Povej, kam sem šel iz jetnišnice, ko smo se ločili?"

"Demov si šel."

"Da! In s kom sem šel domov?"

"S Selim ago."

"Ali je Selim aga daljši ali krajši ko jaz?"

"Manjši je."

"In sedaj, aga, pa tebe vprašam, ali sva šla počasi kakor polža, ali sva hitela?"

"Hitela sva," je brž odgovoril aga.

"Ali sva se držala pod pazduho ali ne?"

"Pod pazduho sva se držala in ti si mene peljal."

"In še tole. Mutasallim, v zvezi je s tvojim ujetnikom krokar, ki v spanju nekoliko zakroka?"

"Emir, ti se sijajno zagovarjaš!" je vzkljnil mutasallim.

"Ne! Ne zagovarjam se sijajno, ampak vse to so tako jasna dejstva, da se res bojim za tvoje življenje! Ti si imel ključ in nihče ni mogel iz jetnišnice. To si moral vendar vedeti. Sel sem z ago domov, in sicer po ulici, v kateri stanuje priča, ki naju je videla. Tudi to si moral vedeti. In vendar si na podlagi pravičije, ki bi me morale prav za prav opravičiti, sestavil obsodbo zoper mene in si me hotel zapreti! Tvoj prijatelj sem, obdaroval sem te, makredža sem ti prijel, ne samo enkrat, celo dvakrat, kar ti bo gotovo prineslo čast in priznanje ter povišanje, zdravila sem ti dal, da bi razveselil tvojo dušo — in za vse to si ni hvaličen s tem, da me hočeš v jočo vreči!"

Več, ne razumem te! In kar je še hujše, tudi ago sumiš, ki moraš njegovo zvestobo vendar poznati, ki bi se za tebe boril in če bi moral tudi življenje za tebe tvegati."

Tedaj se je aga visoko vzravnal.

(Dalje prihodnjici)

Kako kuje življenje . . .

Zgodba moje smrti

Sledečo dramatično zgodbo se smatra za dokument herojskega samožrtvovanja, — za največjo gesto, ki je bila kdaj narejena proti tiraniji italijanske diktature.

To resnično zgodbo iz svojega življenja je spisal Lauro de Bosis, sin velikega italijanskega pesnika in matere-Američanke. Ko je napisal to zgodbo, je bilo Lauro de Bosisu, ki je bil tudi sam pesnik priznanega slovesa, 30 let. Lauro de Bosis je svoječasno potoval po Zedinjenih državah, kjer je imel predavanja, s katerimi je hotel okrepiti in ogreti italijansko-ameriško prijateljstvo in sporazum, in bil je navdušen pristaš fašističnega pokreta in reform, katere je ta pokret obljubljal.

Toda kmalu je spoznal, da so se njegove sanje razblinile v nič ter da je fašizem zaslužil italijansko ljudstvo. V "Zgodbi moje smrti," katero je napisal dne 3. oktobra, 1931, na predvečer svojega famoznega poleta nad Rim, piše, kaj si misli o fašizmu.

Jutri ob treh imam na nekem pašniku sestanek s svojim Pegazom. Pegaz je ime mojega letala. Dasi je to letalo močno za 80 konj, pa ima telo lastovke. S tem letalom bom poletel nad Rim, da raztrosim iz zraka nad večno mesto one besede svobode, ki so že sedem let prepovedane ko zločin. Pa to ima svoj vzrok, zakaj če bi se te besede smelo izgovarjati, bi v nekaj urah pretresle fašistično tiranijo do njenih samih temeljev.

Vsak režim na svetu, celo afganski in turški, dovoljuje svojim podanikom gotovo mero svobode. Fašizem, edini, in sicer v samoozbambi, je prisiljen, da že v kali zatre vsako tako misel. Kako naj dominiram svobodno ljudstvo, če ga ne teroriziram s 300,000 zločinci in požigaleci (črnosrajčniki)? Fašizem nima nobene izbire. Če ga premotrite z njegovega stališča, morate z Mussolinijem vred vzkljkniti: "Svoboda ni nič drugega ko razpadajoča mrhovina." Ako si danes v Italiji želi varnosti svojega življenja, mora odobravati Matteottiev umor in nagrad, ki so jih dobili njegovi morilci, uničenje svobode tiska, deportacijo tisočih italijanskih državljanov, ki so poslani brez vsake obravnave na samotne otoke, odobravati mora izdajo milijonov v svrhu špijonaže in provokaterstva, izkratka: Damoklejev meč visi nad glavo vsakega italijanskega državljan.

Ljudje pravijo, da fašizem ne

dela prav, ker si prizadeva z mukami izsiliti priznanja iz svojih žrtev; toda če hoče živeti, ne more delati drugače. Fašizem je to spoznal, zato je že več let Italija izpremenjena v veliko ječo, kjer se otroke uči, da se divijo svojim verigam in pomilujejo one, ki so svobodni. Dečke v starosti osmih let že oblečejo v uniformo ljudskih krvnikov, nakar jim dajejo barbarsko vzgojo. "Ljubite puško, obožujte strojnico in ne pozabite bajoneta!" je pisal Mussolini v nekem članku za otroke. Otroke v nežni starosti se že uči, da državljanji nimajo pravic, razen onih, ki jim jih velikodušno dovolijo država. Dokaz, da je Italija v ogromni množini antifašistična, nam daje fašistični režim sam, ki kaže tak strah proti vsakemu šepetanju in ki tako neusmiljeno kaznuje tudi najmanjši znak svobodne misli.

Namenil sem se poleteti nad Rim ter vreči na ulice 400,000 cirkularjev s svobodno besedo. Nad Rimom ni bilo še nikoli sovražnih aeroplanov; moj aeroplan bo prvi. Prišel sem pripravljati vse potrebno. Moje podvzetje ni bilo baš lahko, kajti pesnik, ki je še poleg tega v pregnanstvu, se že itak komaj preživi. In poleg tega še to: saj niti ne znam voziti motornega kolesa, kam li letalo! Prišel sem svoje priprave s tem, da sem si dobil službo vratarja v nekem francoskem hotelu. Da povem resnico, nisem bil samo vratar, marveč tudi knjigovodja in telefonist. Ves ta čas sem tudi pridno študiral zemljevid.

Meseca maja sem naredil prvi polet v Farman letalu v Versaillesu. Nato pa, ko sem izvedel, da je moja tajnost dospela na uho fašističnim oblastim, sem izginil iz Francije ter se pod drugim imenom pojavil v Angliji. Dne 13. julija sem odletel iz Cannesa v angleškem dvokrilniku, nesoč s seboj 80 kilogramov letakov. Ker sem prej letel vsega skupaj samo šest ur sam, brez drugega pilota, zato nisem vzel s seboj nobenega prijatelja, da ne bi morda s svojo neizkušenostjo ne ogrožal njegovega življenja. K nesreči pa je neka nezgoda ob obali Korsike preprečila moje načrte; odnesel sem komaj golo življenje, pusteč letalo na nekem polju. Moja tajna je prišla zdaj na dan. V Italiji so z lahkoto izvedeli, kdo je oni misterični pilot.

Najslabše je bilo zdaj, da nisem mogel več računati na presenečenje, v katerem je bilo največ upanja za moj uspeh. Pa

klub temu sem si prisegel, da moram — živ ali mrtev — nad Rim. Ker sem vedel, da mi bo vsa nevarnost pretila samo na mojem povratnem poletu, ako me bodo preganjali, zato sem bil prepričan, da ne bom umrl prej, kakor da raztrosim nad Rim onih 400,000 letakov. Sicer pa je bila moja žrtev potrebna. Danes pa je malo mladih ljudi, ki bi bili pripravljeni žrtvovati svoje življenje. Zakaj? Zato, ker fašizma nihče ne vzame resno. Vsakdo računa na njegov skorajši padec, zato se zdi nekam nespametno, da bi se žrtvovalo življenje za porušenje stvari, ki mora itak sama od sebe razpasti. Toda to mnenje je pogrešno. Potrebne so žrtve.

Ko bom enkrat preletel Korsiko v višini 12,000 čevljev, bom dospel nad Rim okoli osmih. Dasi imam zdaj vsega skupaj samo sedem in pol ur poletov, tekom katerih sem sam vodil aeroplan, vendar sem prepričan, da mi bo polet uspel. Moje letalo ima samo 150 kilometrov brzine na uro, dočim jih imajo Mussolinijeva letala 300. In teh letal je 900, njihovi piloti pa so dobili nalog, da me izstrelijo s strojnica mi za vsako ceno iz zraka. Oni čakajo name. Tem boljše: bom torej mrtev vreden več kakor pa živ . . .

Poštna znamka na pismu, ki smo ga pravkar čitali, nosi žig 3. ure popoldne, 3. oktobra, 1931. Pismo je bilo naslovljeno na nekega letakevega prijatelja in v pripisu je stalo, naj prijatelj pismo obelodani, ako se pesnik-letelec s tega poleta več ne vrne. Pesnik je odletel to pot iz Marseillea ob 3:15 popoldne ter je priletel nad Rim ob 8. zvečer. Nad mestom Rimom je letal približno pol ure in očividno pripovedujoče, da je bil njegov polet sijajna demonstracija letalske izurjenosti in drznosti. Letal je jako nizko nad ulicami in zdelo se je, kakor da sneži iz njegovega aeroplana. Svoje letake je vrgele po vseh ulicah, v neko kinogledališče, ki je bilo namerno pod milim nebom, in med mize raznih kavarn, ki so stale na pločnikih, zasedene od mnogostevilnih gostov.

O njegovi usodi se je marsikaj šepetalo, toda njegovega letala niso nikoli več videli ali našli. Tako se ne bo nikoli izvedelo, da-li je bil izstreljen iz zraka od zasledujočih letal, ali pa je padel v morje ter tamkaj našel svoj moker grob . . .

Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

IZ PRIMORSKEGA

—Trst, januarja 1936.—Zlasti po kraških in istrskih vaseh se opaža v zadnjem času velika umrljivost ljudi, ki so še pri meroma v dobrih letih. So to zlasti oni, ki so morali dati skozí vso svetovno vojno in so pri nesli s seboj kal ene ali druge bolezni, ki se je v času pomanjkanja razvila, a povečana umrljivost pa je seveda v prvi vrsti v zvezi z velikim pomanjkanjem, v katerem žive naši ljudje, zlasti v pomanjkanje dobre hrane. Napori in delo so se podesetorili. Pomanjkanje denarnih sredstev pa jim onemogoča vsakršno zdravljenje v bolnicah in sploh pri domačih zdravnikih.

—Gorica, jan., 1936.—Prejeli smo pismo, ki nam ga je poslal neki oče iz Goriškega, v katerem opisuje njegov sin, kolikor je v danih razmerah mogoče, razmere v katerih se nahaja kot vojak v italijanski afriški ekspediciji. Najbolj seveda opisuje potovanje in kraje, kjer o svojih razmerah in življenju ne more govoriti. Pismo se glasi:

Najprej Vam hočem opisati kakšno potovanje in kakšne ceste so od Decamere do Makale. Sami hribi in prepadi tako, da smo mislili da se zdaj pa zdaj prevrnemo in da ne bo ne duha ne sluha o nobenem več. Vendar pa smo vseeno prišli srečno. Vozili smo se z avtomobilom eno noč in en dan brez prestanka tako, da smo bili vsi siti vožnje do grla. Tukaj drugače ni ravno slabo in tudi vode ne manjka. Je še precej hladno. Ponoči je skoro preveč mraz. Drugače pa je veliko nevarnosti, ker se nahajamo pet kilometrov od prve linije. Tukaj smo dobili vse Slovence, kar smo jih videli prej, ko smo bili v Decamere. Često nas pridejo obiskati iz prve linije. Nevarno, pa je tudi radi črnih ljudi in tistega, ki ujamejo, zelo maličijo na vse načine. Tako se moramo zelo varovati, kadar gremo ven. Vedno moramo imeti pripravljeno puško z naboji. Do tukaj smo prišli ne da bi enkrat ustrelili. Če bo šlo tako naprej, ne bo hudega. Pismo je datirano 14 preteklega meseca, ne pove kaj novega, kakor to, da je v prvih linijah v kraju, kjer se sedaj vrše najbolj kruti boji, mnogo Slovencev.

Nova revolucija v Paraguayu uspešna

Asuncion, Paraguay, 18. februarja. — Paraguayska vlada se je podala upornikom, ki so ob 10. uri sinoči zasedli mesto. — Predsednik republike dr. Ayala je pobegnil na neko bojno ladjo. Tujezemski minister je bil aretiran. Krvavi boji so se vršili sinoči na ulicah glavnega mesta republike v Asuncionu. Punt je nastal radi nezadovoljstva vojaštva napram predsedniku republike. Vodja nove revolucionarne vlade je general Jose Estegaribbia, načelnik generalnega štaba armade.

MALI OGLASI

Stanovanje

se odda, 6 sob, kopališče, garaža na 6622 St. Clair Ave. Poizve se na 1051 Addison Rd. Tel. HEnderson 9264. (44)

Naznanilo

Članstvo društva sv. Neže se vabi na važno sejo, ki se bo vršila nocoj, 19. februarja, radi praznovanja 15-letnega društvenega obstoja. Najbolje bo, če boste vse navzoče, da se ne boste pozneje pritoževali. Zato se vas vabi, da vsaka kaj po svoji razsodnosti svetuje, da bo potem vsem prav. S sestrskim pozdravom — tajnica.

ZAHVALA

Tem potom se iskreno zahvaljujem vsem, ki so me tako presenetili s surprise party. Posebno pa Mrs. Jacklitz in Mrs. Perko, ker kot slišim, sta ve to pogruntali. Enaka zahvala tudi Mr. Miheliču, predsedniku pevskega društva Jadran, ki me je izobil "na tako važno sejo."

Najprvo se zahvalim kulturnim društvom in sicer pevske-mu zboru Jadran in društvu Anton Verovšek, kakor tudi ženskemu odseku Slov. Del. Doma. Lepa hvala tudi drugim in sicer Mr. in Mrs. Jacklitz, Mrs. Perko, Mr. in Mrs. Wolf, Mr. in Mrs. Leo Lausin, Mr. in Mrs. Martinčič in Zupančič fantom, Ann Revere, Ann Medic, Mr. in Mrs. Sanabor, Mrs. E. Zadnik, Stella in Tony Linc, Tony Kristoff, Mr. in Mrs. Sterle, John Rožanc, Frank Širca, Mr. in Mrs. Joe Prime, Anten Mihelich, George Marolt, Mr. in Mrs. Tony Prime, Mrs. Prudich, Mr. Louis Seme.

Mr. in Mrs. Ivan Beniger, Fr. Kristoff, Florence Fray, Jane Pelan, Mr. in Mrs. Dolgan, Molly Novak, Josephine Debeljak, Tony Zigman, Frank Jereb, Mr. in Mrs. A. Prime, Mrs. J. Tolar, Christine Kolenc, Mr. in Mrs. Zaic, Mrs. Barton, Mr. in Mrs. J. Tolar, Mrs. Ana Kochevar, Mr. in Mrs. Frank Zigman, Mr. in Mrs. Dolinar, Mrs. Henikman, Mr. in Mrs. Kaferle.

Mrs. Branisel, Mr. in Mrs. Krnel, Mrs. Krasovec, Mr. in Mrs. Sore, Mrs. Kosič, Ivana Perko, Milka Perko, Jennie Mihelich, Mary Jersey, Millie Trebižan, Fannie Globočnik, Josephine Glažar, Maria Erjavec, Cecilia Avčin, Josephine Samsa, Mrs. Durn, Mrs. Blatnik, Mrs. Gorjanc, Louise Čebular, Mrs. Bajec, Mr. in Mrs. V. Coff, Mrs. L. Rebol na Darwin, Mrs. Vozel, Mrs. L. Cernich, Nellie Pintar, Mrs. L. Ark.

Iskrena zahvala vsem tudi za jedila. Ne vem, kdo vse je daroval, ker niso imena na razpolago, kakor tudi onim, ki so darovali pijačo, kot kuharicam za okusna jedila. Hvala Mr. Jelerčiču za krasen šopek rož, kakor tudi Zalar Bakery za tako okusni cake in Mrs. Raddell groceryji za darilo. Hvala godcem Kristoff, Prime, Zalokar za godbo, ker se je plesalo, kar se je dalo. Hvala tudi za dvorano, ker ne vem, ali jo je Dom daroval ali je Jadran za to preskrbel, in tudi janitor, Mr. in Mrs. Sostič.

Še enkrat lepa hvala vsem, in ako bo mogoče bom katerikrat vrnila in želim, da se kmalu zopet skupno snidemo. Ako sem pomotoma izpustila kako ime, prosim odpuscanja, ker nimam drugih imen na razpolago. Še enkrat prav iskrena hvala.

Mrs. Ana Vadnal
286 E. 161st St.

VSE VLOŽNE KNJIŽICE
zamenjajte za pohištvo, električne
pralne stroje in hladilnike.
KRICHMAN & PERUSEK
FURNITURE CO.
15428 WATERLOO ROAD
Odprto zvečer (x)

"MOJ MALI DECEK JE BIL TAKO SUH—ZJOKALA SEM SE, KADAR SEM GA POGLEDALA"

"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič, kar je pojedel, ni pomagal, da bi pridobil na teži. Vedno bom hvalažna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem grenkem vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, znanejšo družinsko zdravilo, ki odpravlja zaprtje, plitve, nespečnost, slabo sapo, nečistost kože in težave zdržene s prebavnimi nerednostmi in navzda z življenjem oslabele teh. Dobite ga lahko v vsaki lekarni.

**TRINERJEV ELIKSIR
GRENKEGA VINA**

Joseph Triner Company, Chicago

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

"Ta-le tukaj-le?" Iz polkovnikovega glasu se zvenela nevolja. Peter Blood se je nenadoma znašel zroč v vodene, rjave oči, pogreznjene globoko v žolto, mesnato obličje kakor v velik cmok. Čutil je, kako mu prihaja rdečica v obraz zaradi te grozno žaljive inspekcije. "Ah, vrčča kosti! Kaj pa naj počnem z njim?" je povzel Bishop.

Obrnil se je vstran, toda vmesal se je Gardner. "Morda je res tenak in suh, pa je živav; živav in zdrav. Ko je polovica njih poginjala, je ta človek stal trdno na svojih nogah in jih zdravil. Če ne bi bilo njega, bi bilo mnogo več smrtnih žrtev. Recimo, petnajst funtov zanj, polkovnik. To je dovolj poceni. Močan je in živav in zdrav, vaše blagorodje, zagotavljam vam. Tukajšnja klima mu ne pride nikoli do živega."

Governer Steed se je zasmel. "Slišite, polkovnik! Zaujajte svoji nečakinja in zanesite se nanjo. Njen spol ve, kdo je pravi mož, kadar viti takega." In spet se je zasmel, povsem zadovoljen s svojim dovtipom.

Ampak smejal se je sam. Oblak nevolje je zasenčil obraz polkovnikove nečakinje, polkovnik sam pa je bil preveč zamišljen v svojo kupčijo, da bi bil poslušal governerjeve dovtipove. Stisnil je ustne ter si pogladil brado. Jeremy Pitt si je komaj upal dihati, ker je vedel, da se bo zdaj odločilo.

"Deset funtov vam dam zanj," je končno rekel polkovnik. Peter Blood je prosil Boga, da bi bila ponudba odklonjena. Ne da bi vedel za vzrok, vendar se mu je upirala misel, da bi postal lastnina te velike živali in hkrati neke vrste lastnina one mladence s kostanjevimi lasmi in modrimi očmi. Teda suženj je suženj in si ne more sam kovati svoje usode. Blood je bil prodan polkovniku Bishopu za sramotno ceno — desetih funtov.

Peto poglavje

Sončnega jutra v januarju, približno mesec dni po priplutju jadrnice Jamaica Merchant v Bridgetown, je odjezdila gospodična Arabella Bishop iz hiše svojega strica proti severozapadnemu delu mesta. Spremljala sta jo dva zamorca, ki sta dobila za njo v spoštljivi razdalji. Namenila se je bila v governerjev dom, da obišče governerjevo ženo, ki je zadnje dni nekaj

zbolela. Na potu je videla visokega, vitkega gentlemana, oblečenega na preprost, vendar gentlemanški način, ki je prihajal iz nasprotnih smeri. Ta človek ji je bil tujec, tuji pa so bili sila redki na otoku. In vendar, v gotovem oziru pa se ji spet ni zdel tujec.

Miss Arabella je natgenila varjeti ter ustavila konja, da se je mogla naslanjati ob pogledu nanj, ki je bil dovolj daleč, da je ni mogel presenetiti. Ko je prišel bliže, je videla, da mora popraviti svojo sodbo glede njegove obleke. Bila je res devolj preprosta, toda ne baš gentlemanška. Suknjič in hlače dokolenke so bile skrojene iz doma tkane suknja, in da mu je ta obleka tako lepo pristojala, je bila bolj zaslug njegove lepe postave in naravne gracije kakor pa zaslu-ga krojača. Njegove nogavice so bile iz bombaževine in preproste, in njegov široki kastorec, katerega je spoštljivo snel pred njo, je bil brez vsakega okraska, celo brez traku. Kar se ji je iz dalje zdelo, da je njegova lasulja, to so bili le njegovi lastni, svetli in črni kodrast lasje.

Iz njegovega zagorelega, glad-ko obritega lepega obraza jo je gledalo dvoje resnih oči. Mož bi bil šel mimo nje, toda ona ga je ustavila. "Zdi se mi, da vas poznam, gospod?" je rekla.

Njen glas je imel melodičen dečji zvok in sploh je bilo na njej nekaj razposajeno deškega. Morda je bilo to pripisati dejstvu, ker je gospodična Arabella dosegla svoje pet in dajseto leto ne samo neomagojena, pač pa tudi nezasnubljenja.

Njena dva zamorca sta sedla v primerni razdalji v travo ter kramljala, dokler se njiu gospodariči ne zljubi nadaljevati svoje ježe.

Tujec se je ustavil.

"Kako bi me ne poznali? Saj morate vendar poznati svojo lastnino," je rekel.

"Svojo lastnino?"

"Ali vsaj lastnino vašega strica. Devolite mi, da se predstavim. Ime mi je Peter Blood, vreden pa sem natančno deset funtov. To vem natančno, zakaj to je vsota, ki jo je vaš stric odšel zame. Res, ni usoda vsakega moža, da bi tako natančno dognal svojo dejansko vrednost."

Takrat ga je spoznala. Ni ga namreč videla od dneva na pomolu, odkar je preteklo že mesec dni.

"Moj Bog!" je vzkliknila. "In vi se morete še smejati!"

"Da, za to je treba volje, res!" je priznal. "Sicer pa: godilo bi se mi lahko še slabše."

"Slišala sem o tem," je rekla.

Kar je slišala, je bilo to, da so odkrili, da je ta jetnik zdravnik. Stvar je namreč prišla na ušesa governerja Steeda, ki je hudo trpel na protinu, in governer si je izposodil Blooda od njegovega lastnika. Bilo po sreči ali pa po svoji znanosti, je Blood rešil governerja velikih bolečin, katerih ga nista mogla rešiti oba zdravnik, ki sta prakticirala v Bridgetownu. Nato ga je zahtevala governerjeva gospa, da bi ji izlečil njeno migreno. Mr. Blood je ugotovil, da ženska boleha na brezdelju in dolgočasju življenja v Bridgetownu, kjer ni bilo nobenih socialnih funkcij. Pa vendar ji je kljub temu brez obotavljanja diagnoziral "bolezen" ter ji predpisal "zdravila," ki so ji takoj odpomogla, ker je delovala pri njej itak samo domišljija. In preko noči je Blood

zaslovel po vsem Bridgetownu, tu so bili še drugi, ki so bili vredni usmiljenja."

"Pa vi se mi niste zdeli kakor drugi."

"Saj tudi nisem," je potrdil. "O!" je vzkliknila in ga začudeno pogledala. "Pa imate dobro sodbo o sebi."

"Nasprotno. Ostali so vsi pravi, vredni rebeli. Jaz pa nisem. In, vidite, tu je razlika. Jaz sem bil eden izmed onih bedakov, ki niso videli, da potrebuje Anglija očističenja. Zadovoljil sem se s tem, da sem prakticiral medicino v Bridgewaterju, dočim so drugi prelivali svojo srčno kri, da izženo iz očetnjave nočistega tirana in njegovo malopridno sodrigo."

"Gospod!" ga je ustavila. "Zdi se mi, da so vaše besede izdajške."

"Upam, da sem se jasno izrazil."

"Tukaj so taki, ki bi vas dali bičati, če bi vas slišali."

"Ne. Governer ne bi tega nikoli dovolil. Ne pozabite, da ima protin, njegova gospa soproga pa migreno."

"Ali se zanašate na to?" Bila je resnično razdražena.

"Hm, vi gotovo niste imeli še nikoli protina; najbrže niti migrene ne," je rekel.

Ona je nervozno zamahnila rahlo z roko ter za hip pogledala na morje. Nenadoma pa mu je pogledala zopet v obraz in vprašala:

"Toda, če niste bili rebel, kako pa pridete potem sem?" On se je zasmel. "Ah, to je dolga storija," je odvrnil.

"In morda taka, katero raje zamlčite?"

Toda v kratkih besedah ji je povedal svojo zgodbo.

"Moj Bog! Kakšna infamija!" je vzkliknila, ko je končal.

"Oh, da, da, sladka dežela je Anglija pod žezlom kralja Jamesa! Nobene potrebe ni, da bi še nadalje imeli usmiljenje z menoj. Če premotrim vso stvar, dajem prednost temu očetju pred domovino. Tukaj more človek vsaj verovati v Boga!"

"Ali je tako hudo drugod?" ga je vprašala, jako resna, skoraj žalostna.

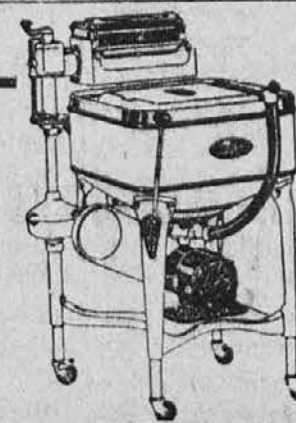
"Ljudje sami ustvarjajo take razmere."

"Da, vidim." Žalostno se je dokler je živel. K sreči pa je dveh zdravnikov v Bridgetownu.

Ker ni bil izpostavljen temu nečloveškemu postopanju, se mu je posrečilo, da si je ohranil samospoštovanje. Za ves svoj primeroma znosen položaj, se je imel zahvaliti samo protinu gospoda governerja in migreni njegovo soprogo.

Od časa do časa je videl tudi gospodično Bishopovo. Res, da nista mnogo govorila, vendar se je ona ob takih prilikah vedno za nekaj trenutkov ustavila, izpregovorila z njim par besed ter tako pokazala zanimanje zanj.

(Dalje prihodnjič.)

POTEM
KO SO
SI VSE
OGLEDALI

Več žensk izbere MAYTAG

Tako važen in pomožen hišni predmet kot je pralni stroj, bi se moral skrbno izbrati. Oglejte si vse, če želite, potem boste cenili posebno veljavo in postrežbo, ki jo nudi Maytag. Samo Maytag ima iz enega kosa vlit aluminast čeber, gyrtator pralni obrat, valjni izžemalce vode in mnogo drugih izrečnih Maytagovih kakovosti, ki so posledica boljšega pranja in daljšega življenja. Jako lahka odplačila.

Oglejte si model 110

MAYTAG po samo

\$69.50

KREMZAR FURNITURE CO.

6806 St. Clair Ave. ENdicott 2252

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancom, da nam je nagla smrt odvzela ljubljene in nikdar pozabljenega soproga brata in sina

DOMINIK JANEŽ

(DOMEN JAMES)

Umrl je 24. januarja in bil pokopan 28. jan. po cerkvenih obredih od sv. Vida cerkve in na Calvary pokopališču. Rojen je bil 9. februarja 183 v Globeli pri Sodražici. V Ameriko je prišel leta 1913 in je bival ves čas v Clevelandu, le zadnja leta v Parma, O., kjer je imel svoj dom. Po poklicu je bil krojač in povsod priljubljen, kjer je bil poznan.

Iskreha zahvala vsem, ki so ga prišli kropiti, vsem onim, ki so poslali krasnega cvetja in vsem, ki so darovali za sv. mašo. Več od teh je bila želja, naj iste daruje stric pokojnega Dominika Janež, župnik v Studenem pri Postojni, kamor je bil tudi denar poslan.

Prisrčna zahvala društvu Slovenec št. 1 SDZ za vso oskrbo in trud. Iskrena hvala Father Andrew za vso naklonjenost in zadnje obrede, kot tudi Anton Grdina & Sons za tako lepo urejen pogreb. Hvala vsem, ki so prišli k pogrebnim maši in onim, ki so ga spremlili na zadnji poti kljub hudemu mirazu.

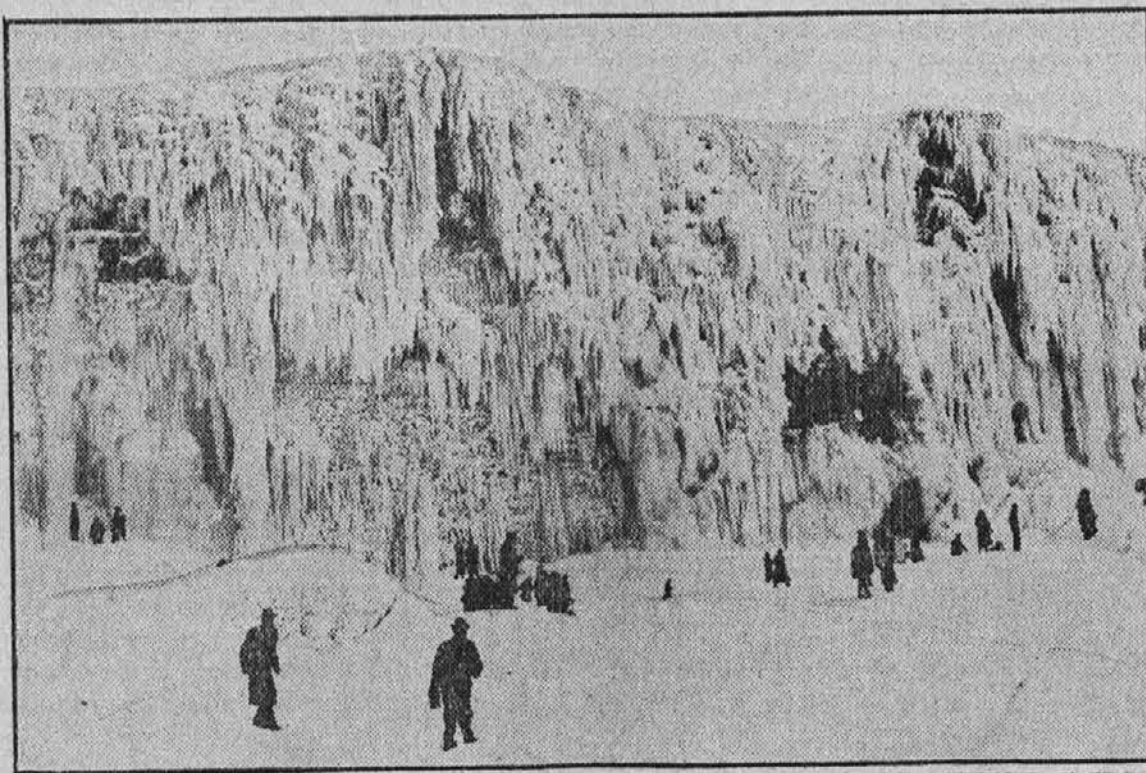
Prisrčna zahvala vsem, ki so nam bili v pomoč in tolažbo v teh žalostnih urah.

Ti pa, ljubi Domin, počivaj mirno v prezgodnjem grobu. Spomin na Tvoje blago srce bo živel med nami in dal Bog, da se zopet snidemo nad zvezdami.

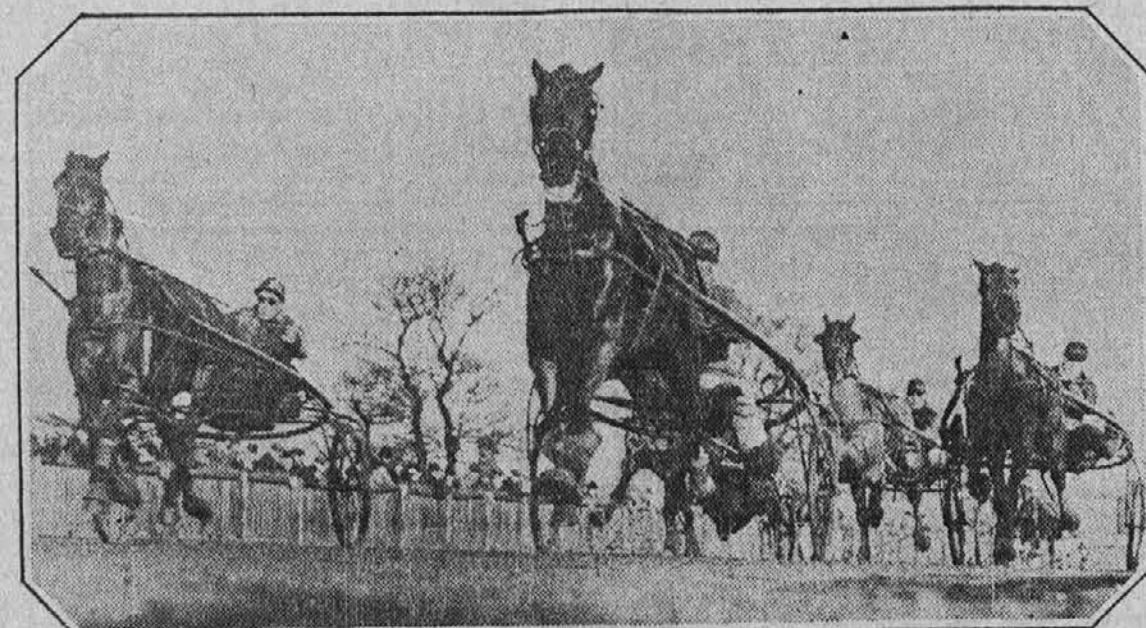
Zalujoči ostali:

AGNES, soproga:

FRANCES PERME, sestra in družina; v domovini oče in mati en brat, tri sestre ter mnogo sorodnikov Cleveland, Ohio, 17. februarja 1936.

Zadnji mraz je dosegel tudi Niagarske slapove, ki so zamrzili. Slika jih kaže na ameriški strani.

To je bil najpriljubljenejši sport Američanov. Tako dirkališče so imeli tudi v Clevelandu, in sicer ob St. Clair Ave., kjer se za ne Yale Ave.

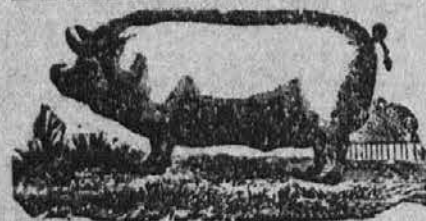
SLOVENSKO KEGLJIŠČE

DOAN BOWLING ALLEY

JOS. POZELNIK
vaš stari znanec, la tnik
10322 St. Clair Ave.

Dr. Anthony L. Garbas

SLOVENSKI ZOROZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
Henderson 0919

Rejeni prešiči, naravnost iz dežele, vsch velikosti, zivi ali osnaženi, predgledni od vlade. Meso v kosih, šunk, plečeta, loins, izvrsten speh. Koljemo vsak ponedeljek in četrtek, dopeljemo na doma vsak torek in petek. Dobite tudi izvrstno goveje in telečje meso po cenah na deželo.

H. F. HEINZ

VINE ST. WILLOWHBY, O.
Tel. Wickliffe 110-1-2